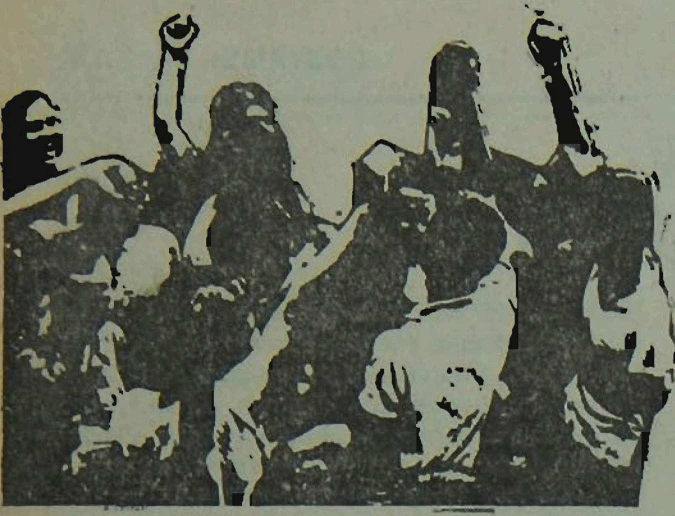
Yıl: 1 Sayı: 9
200 Kuruş

29. Eylül 1975

sosyalist GENÇLİK

GENÇLİK, ÖĞRENCİ GENÇLİK VE DAHA DA ÇOK İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNA KARAR VERECEKTİR.

— LENİN —

BAŞ YAZI

Faşist MC iktidarının işbaşına gelmesiyle birlikte, emekçiler üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Patronlardan yana düzenin en bağnaz savunucusu MC iktidarı hiç bir gizliliğe gerek duymadan, açıktan açığa, devlet kredilerini büyük para babalarına akıttı. Ekonomik buhranın getirdiği tüm külfetler ise emekçilerin omuzuna yıkıldı. Kısacası MC iktidarı almış olduğu her kararla, zenginlerin daha da zenginleşmesini, yoksulların ise daha da yoksullaşmasını sağladı. Açıktan bir halk düşmanlığı güderek, yoğun bir baskı kampanyası ile birlikte, tüm ilerici - yurtseverleri sindirmeye, her türlü direniş ve grevi ezmeye çalıştı.

Bugün MC iktidarı hâlâ sivil ve resmi faşist güçleriyle emekçiler üzerine saldırılar düzenliyor, ilerici örgütler üzerinde yoğun baskılar daha da arttırılarak sürdürülüyor.. Heryerde ilerici güçler ezilmeye, sindirilmeye çalışılırken, sosyalistler ya kurşunlanıyor ya da zindanlarda susturulmaya çabalanıyor. Ama işçi sınıfının mücadelesi, hergün daha da büyüyerek güçleniyor. İşçilerin ve tüm diğer emekçilerin kendilerini hergün daha fazla yoksulluğa iten, bu düzene karşı öfkeleri biraz daha kabarıyor ve bunu çeşitli şekillerde dile getiriyorlar. Her gün bir yerde, ya bir direniş ya da bir grev —kendiliğinden gelme bir biçimde olsa da— patlak veriyor.

Bütün bunlar karşısında sosyalist hareketin durumu ne? Çeşitli sosyalist gruplar gelişen olaylar karşısında ne tavır takınıyorlar? Hedef olarak neyi gösteriyorlar? Bütün bu sorulara vereceğimiz cevap eskisinden farklı olmayacak. ÖRGÜTSÜZLÜK, OLAYLARIN KUYRUĞUNA TAKILMA VE CHP KUYRUKÇULUĞU. Evet, sosyalist hareket, bugün yine olayların kuyruğunda, gitmeye devam ediyor. Bunun en büyük sebebi, doğru devrimci politikanın yeterince yaygınlaştırılamaması, bu politikanın yeterince ulaştırılmaması ve onlara maledilmemesidir. Sonuç ne olmuştur? Her türden reformist ve goşist görüşlerin elbirliği yaparak, işçi sınıfını CHP sosyal-demokrasisinin kuyruğuna takmak, işçi sınıfına yanlış hedef göstererek, sosyal demokrasinin işçi sınıfı içinde kurumlaşmasına yardımcı olmak.

Bugün işçi sınıfı sosyalistlerinin önünde duran en önemli görev, sosyalizmin işçi sınıfına maletme çalışmasıdır. Bunun için de tek kurtuluşun sosyalizmde olduğu gerçeğini, başta işçi sınıfına olmak üzere tüm emekçilere göstermek ve sosyal-demokrasinin, bir burjuva ideolojisi olduğunu bütün emekçilere teşhir etmek gerekmektedir! Bizim görevimiz, işçi sınıfına kurtuluş yolu olarak, bur-

(Devamı sayfa 2'de

LİCE'DE TOPLU KATLİAM

Diyarbakır ve Lice çevresinde 6 Eylülde meydana gelen deprem, son haberlere göre binlerce kişinin ölmesine, binlercesinin ağır yaralanmasına, yüze yakın köyün tamamen yıkılmasına neden olmuştur. Resmi makamların ölü sayısının ikibin civarında olduğunu söylemesine rağmen, özellikle Lice ve çevresinde, kayıpların sayısının altı bini bulduğu burjuva basınında bile kabul edilmektedir.

Burjuvazi; bütün partileri, basını, radyosu ve tüm siyasi temsilcileri aracılığıyla meseleyi salt bir «deprem felaketi», «tabii afet» olarak yansıtmağa çalışmaktadır. Tiraj arttırmak davasında olan burjuva basını, depremi uzun uzun, fotoğraflarla vermesine rağmen ölü ve yaralı sayısının görülmemiş derecedeki yüksek oranı, kurtarma çalışmalarındaki insanlık-dışı yavaşlığı, çeşitli örgütlerin gönderdikleri yardımların daha önceki deprem felâketleri sıra-

(Devamı sayfa 7 de)

ÇIRAKLAR!

Sigorta ve sendika hakkı

Dayak, küfür, angariya, sömürüye son

6 Saatlık iş günü

2 Saatlık mesleki eğitim için

Mücadele Edelim.

Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB)'nin, başlattığı (çıraklık kampanyası), çıraklar arasında büyük ilgi ile karşılanmıştır. GSB, bu kampanya ile hızlı bir uyanış içinde olan çırakların bilinçlenmesi ve örgütlenmesine öncülük etmiştir. Afiş, bildiri ve gazete yoluyla sürdürülen kampanya, bundan sonra da aktif bir şekilde sürdürülecektir.

GSB'nin bu kampanya sırasında dağıttığı bildirilerden birini aşağıda yayınlıyoruz.

ÇIRAKLAR, KALFALAR, GENÇ İŞÇİLER!

Bugün, sabahın alaca karanlığından gece yarılarına kadar iliğimizdeki, kemiğimizdeki son güce kadar çalıştırılmaktayız. Gün geçmiyor ki, bir arkadaşımız yorgunluktan, dikkatsizlikten kolunu, elini, parmağını makinaya kaptırmasın. Gün geçmiyor ki, bir arkadaşımız gıdasızlıktan, bakımsızlıktan AÇLIKTAN gücü yetmeyip bir makinayı düşürüp ayağını ezdirmesin, makinayı kırıp ödemesin. Gün geçmiyor ki, köle gibi çalıştırılan bir arkadaşımıza patron tokat atmasın, küfür etmesin, angarya yüklemesin. Gün geçmiyor ki, patron istedi diye, artık patrona yaramıyor diye bir arkadaşımız işten atılmasın. Ve nihayet gün geçmiyor ki, ekmeğe, tuza, bibere, birinden birine zam gelmesin.

(Devamı sayfa 7 de)

İŞÇİ SINIFININ YÜKSELEN HAREKETİ

ZULÜM ve ZORBALIKLA BASTIRILAMAZ!

İşçi sınıfının demokratik kavgası yeni boyutlara varmaktadır. Sıkıyönetiminin son ayından itibaren grev ve direnişler birdenbire hızlanmış Türkiye'nin dört bir köşesinde işçiler iş-ekmek-hürriyet davalarına sahip çıkarak patronların karşısına dikilmeye başlamışlardır. Özellikle en büyük sanayi merkezi olan İstanbul fabrikalardan yükselen «direniş» sesleriyle sarsıldı. Sendikalaşmak için, referandum için, işgüvenliği için, işten atılmaları, düşük ücretlere son vermek için patronların vahşi ve ilkel sömürülerine karşı, faşist baskılara karşı direniş bayrağını açtı onbinlerce işçi. Yükselen bir direniş dalgası, gelişen hak arama dalgası kısa zamanda yığınlarca işvereni seri verdi.. GAMAK'da, ÇAMGAZ'da, KAVSAN'da, BEREC'de, SUNGARLAR'ın üç işyerinde, TRAKYA ve MURAT CAM'da ve daha bir süre fabrikada patronların talanının önüne dikildi işçi sınıfımız. Fakat egemen sınıflar bunların planını daha önceden yapmışlardı. Sömürü düzenlerinin üzerine düşen gölgeye cihat açtılar, direnen işçiler üzerine her türlü silahlarıyla saldırdılar. Tanklı-coplu-kalkanlı polisler sürüldü direnişteki işçilerin üzerlerine. Jandarmalar doluştu fabrikalara, işçiler süngü zoruyla dışarı atıldılar. «İşten atılan arkadaşlarımızı geri alın, ücret zammı istiyoruz» diyen BEREC li işçiler coplandı, kadınlar-kızlar yerlerde sürüklendi., 100 e yakın işçi karakollarda tutuldu 2-3 gün... SUNGURLAR işvereni 700 işçiyi 3.000 otomatik tüfekle jandarmayla karşı karşıya bıraktı, kiralık faşist kaatilleri işçilerin üzerine sürdü, işçileri kurşunlattı, 4 kişi yaralandı. Bu olaylar polisin ve jandarmanın kimin hesabına çalıştığını bu düzenin patronlar düzeni olduğunu gösterdi.

Bu canice planlar işçilerin azim ve kararlılığını kırmaya yetmeyince bu kez provakasyonlar tertipledi; aynı köpekleri bu sefer işçi otobüsüne saldırttı, DEMİR DÖKÜM işçilerine kurşun sıktırdı, direniştekilerden bazılarını parayla satın almaya çalıştı. Ama yiğit Sungurlar iş çileri patronun bu oyunlarını devrimci fedakarlık ve kararlılıkla boşa çıkardılar, direniş hâlâ sürmekte.. ...GAMAK'ta Gamgam adlı işçilerin haklı kavgalarını kanla bastırmaya çalıştı, polisler işçiler üzerine saldırdı, direniş yerine provaktörler gönderdi, evlere tehdit dolu mektuplar postalandı, eli silahlı patron köpekleri evleri, kahveleri dolaştı, işçileri işe girmeye zorladı. Direniş sonucu 200 den fazla işçi sokağa atıldı... Trakya ve Murat Cam işçileri sendika istiyorlardı, karşılarında jandarma tümenlerini, savcıyı, mahkemeleri, hapishaneyi buldular. Hepsi (180 işçi) sokağa döküldü. Direniş çadırlarında bulunan devrimci yayınlar yasak kitap diye gösterilerek haklarında dava bile açıldı... Sarı şebekeler, gangster sendikacılar patron köpekliğinde birbirleri ile yarıştılar, Türkeş'in yetiştirmesi bozkurt yavruları ellerinde silahlarla işçilerin üzerlerine sürüldüler.

Yani her yerde zulüm ve zorbalık, heryerde baskı, kan, barut. İşçi sınıfının devrimci eylemleri, haklı demokrasi kavgaları geliştikçe patronlar derhal faşist güçlere yaslanıp zulüm uyguladılar. İşçi sınıfımızın, birçoğu kanunlar da yer alan en doğal ekonomik haklarını talep etmesine bile dayanamayan egemen sınıflar MC hükümetine sırtını dayayarak katliamlara giriştiler. Patronların en büyük desteği olan faşist sürülerinin başı hükümettedir, parababaları hükümetin çeşitli makamlarında yerleşmiştir. Ve bu direnişler sürerken, baskılar birbirleriyle yarış edercesine emekçi kitleleri sararken demokrasi havarisi Ecevit ne yapıyor? Bir iki bildiriyle, halkı sukünete davet ediyor, bir iki konuşmayla olayları geçiştiriveriyordu Ecevit. Bir CHP militanına yapılan ufak bir saldırıda ortalığı velvereye veren Ecevit, işçilerin emekçilerin ve onlarla birlikte yiğit bir mücadele veren sosyalistler üzerinde acımasız bir terör kol gezerken sesini çıkarmıyordu.

20 Eylül. 1975 Cumartesi günü İstanbul'da DİSK mitinginde

İŞÇİ SINIFI HAYKIRDI: «İŞÇİYİZ, GÜÇLÜYÜZ. DEVRİMDE ÖNCÜYÜZ»

DİSK mitinglerinde işçi sınıfının sesi yükseliyordu.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) 6. Eylül. 1975'te İzmir'de, 20 Eylül'de ise İstanbul'da Faşizmi Protesto mitingleri düzenledi. Onbinlerce İşçi ve Devrimci Kabataş'tan, Saraçhane'den, Şişli'den Taksim alanına yürüdü.

Bu İstanbul'da ilk defa İşçi Sınıfının SİYASAL TALEPLERİNİ dile getiren bir miting oluyordu.

İşçiler gerek taksim meydanına gelene kadar, gerekse meydanda şu sloganları haykırdılar:

— Faşizme geçit yok.
— İşçiyiz, güçlüyüz, devrimde öncüyüz.
— İşçilerin birliği, halkların kardeşliği.

Pankartlarda ve dövizlerde ise şu talepler göze çarpıyordu.

— 141. ve 142. maddeler kaldırılmalıdır.
— Genel grev hakkımızdır.
— Lokavt Hak değil, sosyal suçtur.

(Çıraklar, baştarafı s. 1'de)

Arkadaşlar,

- GENÇ, YAŞLI TÜM ÇALIŞANLARIN SİGORTALI OLMASI İÇİN,
- PATRONLARA KARŞI HAKLARINI SAVUNABİLMEK İÇİN, SENDİKA ÇATISI ALTINDA BİRLEŞEBİLMEK İÇİN,
- 6 SAATLIK ÇALIŞMA, 2 SAATLIK MESLEKİ EĞİTİM İÇİN,
- KÜFÜR, DAYAK VE ANGARYANIN KALKMASI İÇİN,

MÜCADELE ETMELİYİZ.

Bunlar sömürünün sebebini değil, sonucunu etkileyen bir mücadele yani EKMEK mücadelesi, yani EKONOMİK - DEMOKRATİK mücadelemizdir. Ancak bir yandan bu mücadeleyi verirken, öte yandan asla ve asla unutmamamız gereken SÖMÜRÜNÜN ORTADAN KALDIRILMASI yani SOSYALİZM MÜCADELESİDİR.

KAHROLSUN PATRONLARIN SÖMÜRÜ VE BASKI DÜZENİ!

ANGARYA, DAYAK VE KÜFÜR'E SON!

YAŞASIN ÇIRAKLARIN, KAFALARIN, TÜM ÇALIŞANLARIN SİGORTALI VE SENDİKALI OLMA YOLUNDA VERDİKLERİ MÜCADELE!

YAŞASIN İŞÇİ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN SOSYALİST BİRLİĞİ!

YAŞASIN GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ!

GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ

(Başyazı, baştarafı s. 1'de)

juva görüşlerinden birini göstermek değildir. Aksine bu gibi eğilimler nereden gelirse gelsin, hangi kılık altında gelirse gelsin, bunları teşhir ve tecrit etmek bizim en önemli görevimiz olmalıdır.

Bugün gençlik yığınları içinde yanlış görüşler hızla yokolmakta, yanlış çalışma ve örgütlenme anlayışının ürünü olan örgütlenmeler birer birer tecrit olmaktadırlar. Daha önce de olduğu gibi, bundan sonra da, temel görevlerimiz, gençlik yığınları içinde sosyalizmin ajitasyon - propagandasına ağırlık vererek, gençliğin sınıfsal (sosyalist) örgütünün güçlenmesine ve buna bağlı olarak ta gençliğin mesleki - akademik sorunları temeli üzerinde, anti-faşist yığınsal örgütlenmelerinin yaratılması çalışmasının hızlandırılması ve gençliğin kitlesel eğitiminin sağlanması ve bir bütün olarak gençlik hedefinin işçi sınıfı hareketine uyumlu hale getirilmesidir. Bu temel görevimizi yerine getirebilmek için gençlik içinde varolan yanlış görüşlerin yokedilmesi ve yeni yanlışlara meydan vermememiz gerekmektedir. Bu zor, fakat yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Çünkü, bazıları başta konulan doğru ilkeleri kabul ettiğini belirtmesine rağmen tekke çıkarlarının tehlikeye girmesi yüzünden, oportunist bir tavırla, doğru ilkeleri çiğneyebilmektedir.

Bunun için, doğru çalışma ve örgütlenme ilkelerinin tavizsiz bir biçimde savunulması ve bu doğru ilkelerin gençlik yığınlarına maledilmesi gerekmektedir. Çalışmamız bu yönd olmalıdır.

ÇIRAKLARIN UYANIŞINA OMUZ VERELİM.

Sosyalist hareketimizin bugünkü vardığı aşamada, en can alıcı görev, işçi sınıfının biliminin ajitasyon ve propağandasını en geniş kitlelere ulaştırmak, ve işçi sınıfı hareketiyle Sosyalizm'in birlikteliği sağlamaktır.

İşçi sınıfının ayrılmaz bir parçası olan, ve insafsızca sömürülen çıraklık kitleside, sosyalistlerin üzerine yürümesi gereken bir alandır.

Bugüne kadar çıraklarla aşağı yukarı hiç ilgilenilmemiştir.

Geçtiğimiz aylarda Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB) bu eksikliği gidermek, bu ilgisizliği kırmak için ilk adım olarak bir çıraklık kampanyasına girişmiştir. Çırakların ekonomik ve sosyal sorunlarını tespit etmek, için bazı araştırmalar yapmıştır. Çırakların somut sorun ve talepleri temeli üzerinde geniş bir ajitasyon propağanda faaliyetine girişmiştir.

Bu ajitasyon ve propağanda ile birlikte, çırakların kendi haklarını araması, sömürüye, karşı koyabilmesi için örgütlenmesi, birlikte mücadele etmeleri gerekir. Daha öncede belirtiğimiz gibi çıraklar içindeki bu çalışma boldur. Ama sürekli, istikrarlı, sabırlı bir çalışma ile mutlaka başarılması gereken bir görevdir. Onların sorunlarının doğru bir tesbiti, onlara gösterilecek somut ve doğru hedefler onların «Yaşasın Sosyalist Gençliğin birliği» Sosyalizmi yolunda bilinçlenmesini, örgütlenmesini sağlıyacaktır.

GSB kampanyayı, afis, bildiri ve yayın organları ile yürütmeye çalışmaktadır. Çırakların yoğun olduğu üç ilde: Ankara, İzmir ve İstanbulda afiş ve bildiri araçları ile geniş bir çalışmaya girişmiştir. Ve bu gireşme devam etmektedir. Çıraklık işyerlerinin ve çırak semtlerinin yoğun olduğu bölgeleri en iyi bir şekilde afişlemiş ve buralarda çıraklara kurtuluş hedefleri gösteren bildiriler dağıtılmıştır. İlerici yayın organları ile temas kurmuş, sendikalarında yayın organları ile kampanyaya katılmaları için temaslarda bulunulmuştur. Böylece çıraklık sorununu en geniş çırak ve işçi kitlelerine kısmende olsa ulaştırmıştır.

Yapılan bukadar ajitasyon ve propağanda ile mesele hallolmuş değildir. Bu çalışmaların devam ettirileceği tabiidir. Çırakların en geniş bir kesimini Kitle örgütlerinde, sendikalarda örgütlemek ve esas ana hedef, onları sosyalizme kazandırmak gerekmektedir. Bilinçlenmiş sosyalist unsurları ve sosyalizme sempati duyanları sosyalist gençlik örgütlerine çekmek, oralarda onları işçi sınıfının ideolojisi sosyalizm ile silahlandırmak gerekmekt tedir. Sosyalist gençlik örgütlerinin öncelikle üzerinde durması gereken sorunlardan birisi bu olmalıdır. Sosyalistler çıraklar arasına girmeli, onlara tek kurtuluş yollarının Sosyalizm olduğu göstermelidirler.

Çıraklar, en ilkel en insafsız bir şekilde çalıştırılmaktadır. Çırakların sömürüsü bazı gerici kanun maddeleri ile hukuki kılıfını bulmaktadır. Çıraklıkta «çıraklık mukavelesi» diye bir işlem vardır. Bu «mukavele» ile «sanat öğretiyorum» Sahtekarlığı arkasında, çırakların en tabii haklari gasbedilmekte, karın tokluğuna bile değil bedava çalıştırılmakta, sendika hakkı, sigorta hakkının elinden alınması «yasal» hakkını patrona vermektedir. Günde oniki, onbeş saat çalıştırılmakta, en kötü sağlık koşullarında, ahır gibi yerlerde yatmaları reva görülmektedir. Kısaca çıraklar «eti senin kemiği benim» mantığı ile patronların sömürü ve insafına terk edilmektedir.

GSB, kampanyasında bu ilkel ve caniyane sömürünün kırılması hedefine yönelik slongan ve hedefleri işlemiştir. Afiş bildiri ve yayın organlarında işlediği başlıca sıloganlar şunlar olmuştur:

«Çıraklık mukaveleleri kaldırılmalıdır»

«Altı saatlik işgünü ve iki saatlık mesleki eğitim»

«Sendika ve sigorta hakkı tanımalıdır»

«Küfür, dayak ve sömürü zincirini kıralım»

FAŞİST TÜRÜN EMEKÇİLERDEN GEREKEN DERSİ ALACAKTIR!

Oniki Mart faşizminde, emekçilere kan kusturan, onların en demokratik haklarını bile gasbeden ilerici -yurtseverler üzerinde en amansız bir biçimde terör uygulayan, eski birinci ordu ve sıkıyönetim kumandanı Faik Türün, AP'den senatörlüğe adaylığını koymuştur.

Faşist Türün, sıkıyönetim kumandanı olduğu sırada, yaptırdığı işkencelerle ve emekçilere karşı takındığı tavırla, insanlık dışı uygulamaların simgesi olmuştur. Faşist Türün 12 Mart sonrası verdiği bir demeçte, yapılan işkenceleri kabul etmiş ve bunuda «dün ne oldu ne yapıldıysa, bugünde onlar olmuştur. Biz yeni bir metod takip etmedik» diyerek açıklamıştır.

Yine aynı demecinde şöyle diyor Faşist Türün «sonra öbür iddialar, ırza geçmek filan. Meselâ bir İlkay Demir var. Kocası idamlık, kendisi müebbet kadın, arkadaşlarının ırzına geçildiğini, kendisinin bu işkenceye tabi tutulmadığını açıklıyor. Peki ama, ırza geçenler varsa, diğerlerinden daha güzel olan İlkayın ırzına geçmekten neden mahrum etsinler kendilerini? Türün ırza geçme olayını yalanlamıyor aslında. Diğerlerininde ırzına neden geçilmedi diye hayıflıyor.

Faşist Türün çıkan son demecinde Halil Tunçtan yardım isteyeceğini belirterek şöyle diyor: «Asla ... İstanbulda sıkıyönetim komutanlığı yaparken daima işçileri korudum. İşverenle arasında çıkan anlaşmazlıkları bu iş için seçtiğim arkadaşlarım vasıtasıyla barışçı yolla çözümlemeye çalıştım. İşverenlerden gelen üstü kapalı grevle ilgili teklifleri (altı tarafımızdan çizildi) reddettiğim gibi biri hariç hiç bir grevi yasaklamadım.»

Evet, işçi sınıfı ve tüm emekçi halkımız gayet iyi bilir o günleri. Herkes çok iyi bilir ogünlerde nasıl grev kırıcılığı yapıldığını. Yine herkes çok iyi bilir işverenlerin o günlerde hayatlarından gayet memnun olduğunu. Evet yine herkes gayet iyi bilir, Türünün, haklarını almak için mücadele eden işçileri, Selimiye kışlasının dibindeki kışlalarda koruduğunu (!)

Faik Türün daha önceki bir demecinde şöyle söylüyor: «Evet gözlere bant koyuyorlardı. Tedbirdi bu. Kendisini sorguya çekenleri tanımaması için tedbirdi.» Evet, «gözlere bant» konmuştu, fakat beyinlere bütün çabalara rağmen bant konamamıştı. Ve tüm emekçiler, kendilerine kimlerin işkence yaptığını gayet iyi biliyordu ve nihai hesaplaşma günüde bütün bunların hesaplarını teker teker soracaktır.

Faik Türün, bütün gerici güçlerin olanca çabalarına rağmen emekçilerden haketiği cevabı alacaktır. FAİK TÜRÜN TÜM EMEKÇİLER ÖNÜNDE YAPTIKLARININ HESABINI VERECEKTİR.

«EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE» TOPLANTISI YAPILDI

28 Eylül Pazar günü Spor ve Sergi Sarayında, TSİP, TEP GSB ve bazı Demokratik kuruluşların «Emperyalizme, Faşizme karşı mücadele» toplantısı yapıldı. Toplantıda konuşmacılar Faşizmin tanımını yaptılar. İspanya'da 5 yurtseverin kurşuna dizilerek öldürülmesini lanetlediler.

GSB Genel Başkanı Baykal Gürsoy yaptıgı konuşmada; demokratik kitle örgütleri, öğrenci gençlik örgütlenmesi ve sosyalist gençlik örgütlerini tanımladı. Bu örgütlerin çalışma yöntemleri ve nitelikleri hakkında somut öneriler getirdi.

5 bin kadar dinleyicinin izlendiği toplantıdan sonra, 2-3 bin civarında bir topluluk İspanya Konsolosluğunun önüne giderek, Faşist Franko ve rejimini protesto etti.

Sosyalist GENÇLİK

Sahibi: Baykal GÜRSOY / Sorumlu Müdür: Rafet İÇÖZ / Yönetim Yeri: Ahmet Şuayip Sok. No. 33/1 Vezneciler / İSTANBUL / 6 aylık abone: 15 T.L. / 1 Yıllık abone: 25 T.L. / 15 günde bir çıkar. Son baskı tarihi: 19/6/1975 / Dizgi, Baskı: Arpaz Basımevi, Cağaloğlu/İSTANBUL / Sayı: 9 / Fiyatı: 200 Kuruş.

MAHALLÎ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ NEDİR? SORUNLARI, SOMUT ÇALIŞMA ÖNERİLERİ.

Kapitalizmde burjuvazi, başta işçi sınıfı olmak üzere sömürdüğü tüm sınıf ve tabakaları baskı altında tutabilmek için onları örgütsüz bırakmak ister. Burjuvaziye karşı toplumsal muhalefet içinde yer alan sınıf ve tabakaların örgütlü mücadelesi şüphesiz ki burjuvazi için çok tehlikelidir, onun varlığını tehdit eden önemli bir güç kaynağıdır. Emekçi sınıf ve tabakaların bilimin gösterdiği ilkeler ışığında örgütlenmeleri, bu doğru platformda yaratılan örgütlerin enerjik ve kararlı mücadeleleri, şüphesiz ki emekçi sınıf ve tabakaları istedikleri ekonomik ve siyasi hedeflere varmada daha güçlü kılacaktır.

Kapitalizmde işçi sınıfı sonuna kadar kararlı en devrimci sınıftır. İşçi sınıfına yüklenen bu tarihi görev onun toplum içindeki objektif ve sübjektif konumundan ileri gelmektedir. Sınıf olarak işçiler kendi kurtuluşlarını sağlayıncaya kadar kendi dışındaki emekçi sınıf ve tabakalara uygulanan her türlü sömürü, baskı ve zulmün karşısında durmak mecburiyetindedir. Bu konumu ile işçi sınıfı tarih sahnesine çıktığı andan itibaren, her türlü gericilik ve tutuculuğa karşı gelişen toplumsal muhalefetin başını çekmekle, bu muhalefete öncülük etmekle yükümlüdür. Nitekim bilimin yazdığı bu gerçeği, pratik de isbatlamıştır. İşçi sınıfının objektif ve sübjektif şartlarının oluştuğu her yerde bu görevini yerine getirdiğini tarih isbatlamıştır.

İşçi sınıfının örgütlü siyasi hareketi kendi sınıfının olduğu kadar, burjuvaziye karşı tabii müttefiki olan veya kendisi ile belli bir dönemde ittifaka girmesini istediği sınıfların da örgütlenmesi konusunda hassastır. O, toplumdaki muhalefetin tümüyle yakından ilgilenir, onlara en tutarlı politikanın yanında, doğru örgütlenme biçim ve önerilerini de vermekle yükümlüdür. Bu onun tarihi görevinin dayattığı bir zorunluluktur. Bu görevi hangi şartlar altında ve hangi nedenlerle olursa olsun red etmek veya askıya almak yanlıştır. «Acil olarak işçi sınıfının örgütlenmesi şartken bu görevi yerine getirilmemiş, bunun yanısıra sosyalistler aralarında demokratik kitle örgütlerinin vasıfları konusunda tartışmaya başlamışlardır.» (Ürün, sayı 8, sayfa 13) Bu görüş öncülüğün ne olduğunu anlayamaması bakımından ilginçtir. Proletaryanın örgütlenmesi ile küçük burjuvazinin örgütlenmesi ayrı değil beraber olacak bir şeydir. Sosyalistler işçi sınıfı partisinin olmadığı bir dönemde bile, elbetteki temel olarak partinin inşası ile ilgileneceklerdir. Ama bu onları, demokratik kitle örgütlerinin yapısını tartışmaktan, onlara doğru politika ve somut çalışma önerileri getirmekten alıkoyacakları anlamına getirilemez.

Sosyalistler olarak, gelişen mücadelenin yarattığı önemli sorunlara (ki demokratik kitle örgütlerinin önemini kimse inkâr edemez) cevap vermek, bu konuda var olan tıkanıklıkları açmakla yükümlüyüzdür. Çünkü gerçek partinin kuruluş çalışmalarından başlıyan, geniş kitleleri özellikle işçi sınıfını kavrayıncaya kadar uzanan ve hatta orada da bitmeyen uzun bir süreçtir. Bu sürecin uzun veya kısalığını da belirleyen temel etken partinin kuruluş aşamasından önce veya sonra olsun— işçi sınıfı ve emekçi halkın hayatın gelişimi ile önüne çıkan olaylara ve sorunlara karşı alacağımız tavır, koyacağımız politika ve enerjik çalışma ile diğer faktörlerin yanında oldukça önemlidir. Bazı sorunları burjuvazi «buzdolabında dondursa» bile, bizim için bu pek mümkün değildir.

Yazımızın konusu demokratik kitle örgütleridir. Bu konu içinde özellikle «mahalli demokratik kitle örgütleri»nin nitelikleri, işleyişleri üzerinde duracağız. Yukarıdaki girişi yapmamızın nedeni ise sosyalistlerin bu konuda susmamaları gerektiğini belirtmek içindi. Bilindiği gibi büyük şehirlerde ve Anadolu'da kurulan yüzlerce bu tip örgüt, ne olduklarını, ne yapmaları gerektiğini bilmeden öylece işlemez vaziyette durmaktadır. Bu önemli potansiyele canlılık kazandırmaya çalışmak gerekir. Yazı belli ölçülerde «kendiliğinden gelme» niteliktleri içinde taşıyan, bu bakımdan yanlış örgütlenme anlayışı üzerine kurulan ve pratikte işleyiş göstermeyen bu tip örgütlerin yapılarındaki aksaklıkları ortaya çıkarmak, onları pratik devrimci çalışma içine çekecek görüşleri vermeyi hedefliyecektir. Bu örgütlerin anti-faşist, anti-emperyalist çizgide doğru devrimci ve enerjik çalışma içine çekilmesi ve bizim istediğimiz hedeflere varabilmelerinin sağlanması şüphesiz ki —bu unsurlar işçi sınıfının dışında olsa dahi— işçi sınıfının siyasi hareketinin güçlendirilmesi yönünde atılacak adımlar olacaktır.

MAHALLİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ NEDİR?

Mahalli demokratik kitle örgütlerinin yapısı konusunda söyleyeceğimiz, tüm demokratik kitle örgütlerinin yapısı konusunda söylediklerimizden farklı olmayacaktır. Geçen sayılarda söylediklerimizi tekrarlarsak; bu örgütler geniş örgütlerdir, anti-faşist tüm güçleri içinde taşırlar, işleyişleri demokratiktir. Bu da, dernek için önemli kararların alınması esnasında en geniş üye tabanının görüşlerinin alınmasını gerekli kılar. Bu yapı konusunda genellemeler çok tekrarlandığı için burada üzerinde uzun uzun durmayı gereksiz buluyoruz. Yalnız mahalli demokratik kitle örgütlerinin diğer işçi ve öğrencilerin mesleki kitle örgütlerinden önemli bir farkı vardır ki bunu unutmamak gerekir. O da şudur; bunlar mesleki örgütler değildir. Bölge sakinlerini mesleği ve sınıfına bakılmaksızın işçi, öğrenci, esnaf v.b. çeşitli kesimleri içlerinde barındırırlar. Bu örgütleri belirli bir mesleki kesimin örgütü haline getirmeye zorlamak yanlıştır. Eğer pratikte bizim istemimiz dışında bu tip örgütler belli bir öğrenci çevresinin veya sadece sosyalistlerin gelip gittiği dar kuruluşlar haline geliyorsa, bunun temel sebebi olarak şunu görmeliyiz: Dernek çalışmamakta veya doğru çalışmamakta, kitlelerle bağ kurup onları kucaklıyamamaktadır.

SOMUT ÇALIŞMA ÖNERİLERİ

Çalışmalarımızda her zaman amacımız şu olmalıdır. Daha geniş kitlelere gitmek, daha geniş kitleleri kazanmak, daha geniş kitleleri bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine çekmek, kitlelere birşeyler verirken, kitleleri eğitirken, kitlelerden birşeyler almak, kitle içinde kitleler tarafından eğitilmek. Bu her yerde, her zaman geçerli olan unutulmayacak bir amaçtır. O halde mahalli demokratik kitle örgütünün çalışmalarında nereye yönelecek sorusuna en genel ve en doğru cevabı verelim: Kitlelere yöneleceğiz, onların sorunlarına onlarla birlikte sahip çıkacağız, onlarla kaynaşacağız, üyelerimizi de, kendimizi de eğitmenin en tutarlı ve sağlam yolunun bu olduğunu, kitlelerin güncel ekonomik, demokratik, siyasi mücadelesi içinde bulunmak olduğunu asla unutmayacağız.

O halde derneğin çevreden tecridini önliyecek, derneğin kitlelere daha sıkı ve geniş bağlarla bağlanmasını sağlıyacak olan çalışmalar ve bunların yöntemleri nelerdir? Nasıl bir çalışma izlenmelidir ki dernek hem kendi üyelerini gücü ve yeteneği oranında mücadeleye katkısı olan anti-faşist unsur haline getirsin, hem de geniş kitlelere anti-faşist bilinci aşılayabilsin? Bizim bu sorulara vereceğimiz cevaplar bizi daha bir tutarlı devrimci çalışma içine çekecektir.

Mahalli demokratik kitle örgütlerinin yapması gereken çalışmaları belirterek yukarıdaki soruları cevaplıyalım. Bu çalışmaları pratikte birbirinden ayrılmasalar dahi, anlatımı daha kolay olacağından üç ayrı bölümde inceliyerek ayrı ayrı üzerlerinde duralım. a) İçe dönük çalışmalar, b) Dışa dönük çalışmalar, c) Anti-faşist demokratik mücadele.

a) **İçe dönük çalışmalar:** Üyelerin mücadeleci olarak bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kavgasına kazanılmak üzere eğitilmesidir. Üyelerin eğitilmesinde iki yön birden düşünülmelidir. Birinci yön üyelere verilecek konferans veya seminerlerle teorik eğitimin sağlanması ikinci yön ise üyelerin kitleler içine girerek, kitlelerle daha sıkı temasın sağlanması, kitleleri öğretirken kendilerinin de öğrenmesidir. «Dernek üyelerinin bağımsızlık, demokrasi sosyalizm ruhunda eğitilmeleri, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin tutarlı unsurları olmaları sadece bu tip derslerle ve çalışmalarla sağlanamaz. Bu çizgi doğrultusunda üyelerin eğitilmesinde diğer ve en önemli bir yöntem de bizzat üyeleri bağımsızlık demokrasi yönünde verilecek kitle mücadelesinin içine çekmek, orada üyelere bizzat yaşantıları ile kimlerin bağımsızlık ve demokrasiden yana kimlerin buna karşı olduğunu göstermek ve bu çelişkinin hangi metod ve yollarla halledilebileceğini öğretebilmektir» (S. Gençlik, sayı 4, s. 2). Eğitimin bu ikinci yönü diğer çalışma önerileri bölümü içine girdiğinden dolayı biz birincisi; teorik eğitim bölümü üzerinde duralım ve burada hangi tip konuların eğitim olarak işlenebileceğini belirtelim.

1) Sosyalizmin en geniş ve temel eğitimini vermek. Kapitalizm, sosyalizm v.b.

2) Üyeleri bizzat Türkiye'deki faşizmin ideolojisi ile karşı karşıya getirmek Faşistlerin ileri sürdükleri «fikirlerdeki» tutarsızlık ve ikiyüzlülüğü, «görüşlerinin» emekçi halkımızın hayatı çıkarlarına karşı olan canı yüzünü teşhir etmek. Ayrıca emekçi halkımıza saldırırken kullandıkları iğrenç metodları ve çalışma prensiplerini açıklamak. Şüphesiz ki faşizmin bu somut eleştirisinin yapılması geniş kapsamlı bir çalışmayı gerektirir. Bu yapılması gereken ve elbette özellikle de sosyalistlerin yapması gereken acil bir görevdir. Masa başlarında birbirleriyle didişmekle «sosyalizm» yaptıklarını sananların dışında her sosyalist geniş kitlelerin anlayacağı dilde olmasına dikkat ederek bu meseleye eğilmelidir.

3) Mahalli sorunların belediye hizmetlerindeki yetersizliğin, mülki «bozuklukların» hukuki «haksızlıkların», en insani hizmetlerin hastahane, okul v.b. olmamasının nedenleri açıklanıp, bu nedenlerin düzenle olan ilişkileri bilirtilerek, çözümün siyasi yanına açıklık kazandırmak gerekir.

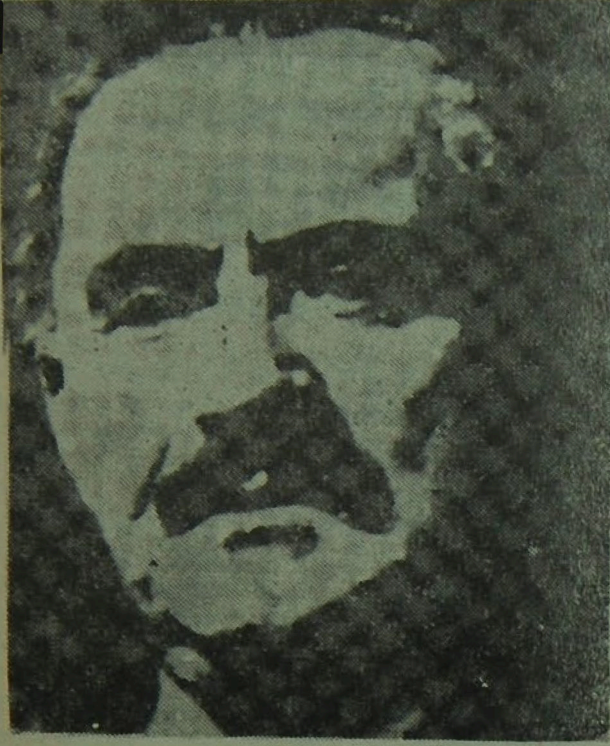
4) Bunlarla birlikte güncel, aktüel, politik konular da işlenebilir.

İçe dönük çalışmanın diğer bir yönü de üyelerin istihdamıdır. Derneğe çalışmak üzere gelen her üyeye yapılacak bir görev gösterilmelidir. Bu istihdamın da en doğru politikası belli somut görevleri üstlenen çalışma ekipleri şeklinde örgütlenip somut çalışma içine sokmaktır. Bu çalışma ekipleri fiilen bizim kitlelerle olan bağlarımız olmalıdır ve onları dışa dönük çalışmalar bölümünde önereceğimiz görevleri yapmakla yükümlü kılabiliriz. Bu aynı zamanda üyelerin tutarlı mücadeleci bir bilinç kazanmaları yönünde eğitilmelerinin de ayrıca önemle üzerinde durulması gereken bir yardımı olacaktır.

b) **Dışa dönük çalışmalar:** Dışa dönük çalışma ile doğrudan doğruya kitle çalışmasını anlamalıyız. Bu çalışmalarda dikkat edilecek en önemli hususun sekter olunmaması gerektiğidir. Bu bölümde neler yapmamız gerektiğine kısaca değinelim:

1 — **Mahalli sorunlarla ilgilenmek:** İçinde yaşadığımız bölgenin çeşitli sorunları bulunabilir. Bunları sıralarsak su, elektrik, yol v.b. kapsayan belediye hizmetleri, okul, hastane gibi kamu hizmetlerinin olmaması «hukuki haksızlıklar», «idari yolsuzluklar». Bu gibi konularda halkın en insani ve demokratik haklarının aranması konusunda kitleleri uyandırmalıyız ve aynı zamanda bu hakların elde edilmesi yolunda onlarla birlikte mücadele etmeliyiz.

2 — **Yayın faaliyeti:** Genel olarak dünya ve Türkiye'den özel olarak da bölgenin, tarihi, kültürel özelliklerini içeren, geniş şekilde bölgenin sorunları hakkında bilgi, haber, yorum veren yayınlar çıkarmak (bildiri, bülten, gazete, dergi v.b.) Bu yayın organlarının en geniş

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ ÜZERİNE

DİMİTROV

1 — GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENME SORUNLARI

Sizler, işlerinizi şu ilke ışığında yapmalısınız: Liderlikte güçlü bir merkeziyetçilik, yapılan işlerde ise olabildiğine adem-i merkeziyetçilik. Aynı ideyi ve politikayı ortaya koyan (tek bir yumruk gibi) merkezi bir liderlik ve pratikte, örgüt işlerinde, ajitasyon ve propagandada adem-i merkeziyetçilik olmalıdır ki, gençliğin en geniş yığınlarına ulaşabilsin. Birkere, genel çizgi ve liderliğin direktifleri öğrenildikten sonra, herkes, örgütteki kendi yerine göre, maksimum yaratıcı insiyatif, enerji ve yetenek göstererek onları uygulamalıdır.

Kadrolarımız, hem Partide, hem de RMS (İşçi Gençler Birliği) çok yetersizdir. Yeraltında yirmi yıl geçirmekten, işkencelere uğramaktan, hapsedilmekten yeterli kadrolar yetiştirmeye fırsat ve zamanımız olmadı. Bunun da ötesinde en cesaretlileri, en yeteneklileri, partizanken, hapisteyken ve toplama kamplarında harcandılar. Ancak artık eylem özgürlüğü içindeyiz, artık kimse bize işkence edemez, ihtiyacımız olan kadroları yetiştirmek için bu özgürlükten yararlanmalıyız. Bir yandan, aramızda kalabilmiş eski kadrolardan yararlanirken öte yandan da 9 Eylül'den sonra Partiye ve RMS'ye gelen yenilere yararlı kadrolar halinde gelebilmeleri için fırsat verilmelidir. Kendini bu işe adamış ve yetişen genç kadrolara, cesaretle, sorumluluk gerektiren işleri emanet ediniz.

Bir başka eksiklik de, kötü örgütlenmeye bağlı olarak çok zaman kaybolmasıdır. Toplantılar, saat 8'de başlamak üzere kararlaştırılır, saat 10'da başlar. Bu çok kötü bir şeydir. Zaman faktörü değerlendirilmemektedir. Güç ve enerji boş yere harcanmaktadır. Eğer toplantının saatini 8 olarak kararlaştırmışsanız, bu mesele yayın organlarında ve toplantılarda ortaya konmalı, bu illet iyileştirilmelidir.

Bundan da öte, toplantılar, gündemdeki sorunlar saptanmadığı için uzamaktadır. Tartışmalar, rasgele bir sorundan başlamakta, bir kovandaki arılar kadar sayısız fikir ileri sürülmektedir: sanki kovanı karıştırıyorsunuz arılar vızıldamaya başlıyor ve hepsi de bir fikri ileri sürmeye hazır. Ortaya konmuş sorunlar kenara itilmekte ve zaman boşa harcanmaktadır. Bizler için zaman çok değerlidir, hatta başka bir çok değerli şeyden daha üstün tutulmalıdır. Yirmidört saat yeterli değildir, gün çok kısadır. Doğa, bir günü yirmidört saattten kırksekiz saate çıkarsa bile, zaman bizler için yine de yeterli değildir. Bu yirmidört saat boyunca çalışmak, uyumak ve dinlenmek gerekmektedir. Tek çıkaryol, zamanımızı, hem bir lider, hem de basit bir militan gibi, akıllı ve rasyonel bir şekilde ayarlamamızdır. Sürekli çalışıp dinlenmeye, tiyatroya ve sinemaya zaman ayırmaksızın yapamazsınız. Eğer kültürünüz olmazsa, ne çeşit bir lider olacaksınız? Marksizmin öğrenilmesine kültür de eklenmelidir. Bu bir çalışma ve yaratıcı eylem sorunudur.

Yönetici organların zamanlarının ayarlanarak harcanması, her türlü işimiz için bir gereksinmedir. Sorunlar önceden saptanmalı, somut bir şekilde tartışılmalı ve çözümelidir. Eğer belli bir madde gündeme konmamışsa ve eğer bu olağanüstü önemde, ivedilikle, görüşülmesi gereken bir sorun değilse, o, gelecek toplantıda görüşülmelidir. Bundan başka, herkesin bir görüş belirtmesi de gerekmez. Eğer, gereken daha önce başka birisi tarafından söylenmişse, neden bir kez de siz tekrarlayasınız. Tekrarlar önlenmelidir. **Bir kimse, çok bildiğini göstermekte hırslı olmamalıdır. Bu çok bilmişler ciddi işçiler değildirler, gelişemezler. Kim ki çok şey bildiğini zannetmektedir, o hayatı boyunca olduğu yerde kalır, bu da hayatın sürekli ilerlediği bir ortamda, geri kalmak demektir.**

Belirli bir karar alındığında bir zaman limiti koymalısınız, bu kararı kimin uygulayacağını ve uygulamayı da kimin denetleyeceğini saptamalısınız. Bunu yaparsanız aldığınız kararların yüzde doksanı doğru yönde olacaktır. Bir toplantı yapmak istiyorsanız, fakat çağrıyı kim yapacak, çağrı ne zamana yapılacak ve bu iş nasıl örgütlenecek, bütün bunlar, genellikle kendi değerlendirmesine göre karar vermesi için sekretere bırakılır. Kararların büyük bir kısmı, gerçekleşmemiş arzular olarak kâğıt üzerinde kalmaktadır. Saatler, bu kararları tartışmakla harcanır; fakat bu kararlar uygulanmaz. Güzel kararlar, fakat sadece arşivler için. Arşivler ancak tarih için belli bir önem taşıyabi-

(Devamı sayfa 7 de)

dağıtımı sağlanmalıdır. Yayın konusunda çevre sorunları ile ilgilenmiyen, soyut, slogan devrimciliğine sapılmaktan özellikle kaçınılmalıdır. Bir yayın organının sürekli çıkması için gerekli olan habe, anket, istatistik, araştırma v.b. de ilgilenilmesi gereken diğer bir görevdir.

3 — Kitlelerin uyandırılmasında etkili olacak diğer yöntemler de seminerler, açık oturumlar, kahve toplantıları düzenlenmektir. Bunların içereceği konuların teorik eğitim çalışmaları içindeki 3. bölümde belirtilenlerin olması oldukça lüzumludur. Aynı şekilde çalışmaların bu şekilde üçe bölünmesini de mekanik anlamamak gerekir, derneğin kendi üyelerine vereceği eğitim çalışmalarını isteyen tüm kitleye açık tutmak da gerekir. Ayrıca sergiler açılabilir. Bu sergiler vasıtasıyla düzenin en genel teşhiri mümkündür.

4 — İçinde sosyalizmin bilimini öğreten kitapların da yer aldığı anti-faşist, antiemperyalist kitaplık kurmak. Kitaplığın kullanılmasını üyelere olduğu kadar üye olmayanlara da açık tutmak.

5 — Kitlelerin uyandırılmasında etkili olabilecek ilerici tiyatro çalışmalarına girişmek, devrimci türkülerin de okunduğu, halkın öz değerlerine sahip çıkan folklor ekipleri kurmak ve bunları turneler vasıtasıyle kitlelere sergilemek. Kültür çalışmalarında bu bölümü kendi olanaklarımızla gerçekleştiremezsek, devrimci halk geceleri düzeilmek v.b.

Dışa dönük bütün bu çalışmalara, ancak ekip çalışmaları hüviyeti vermekle başarıya ulaşılabilir. Bu bakımdan içe dönük çalışmadaki üye istihdam politikasını dışa dönük çalışmalardan ayrı düşünmemek gerekir.

c) Anti-faşist demokratik mücadele: Kucaklamak istediği kitlelerin ekonomik, demokratik ve siyasi çıkarlarını savunan, bunların kazanılmaşı yönünde etkin mücadele veren, üyelerini ve kitleler anti-faşist bilinçle yoğuran her mahalli demokratik kitle örgütü özünde demokratik görevlerini yerine getiriyor demektir. Bu da yukarıda sıraladığımız çalışmaların zaten tümünü kapsıyordu. Böyle bir bölümü ilâve etmemizin nedeni, diğer bir görevi ayrıca belirtebilmekti. Dernek geniş üye tabanı ve sempatizan ağı ile her türlü demokratik mücadelenin içinde yer almalı (miting, yürüyüş, protesto gösterileri v.b.). Yine faşist zorbaların baskılarının göğüslenmesini de kendine görev bilmelidir. Ayrıca kendi dışındaki diğer demokratik güçlere maddi ve manevi bütün yardım olanaktlarını esirgememelidir (ortak gösteriler tertiplemek, güçbirliklerine katılmak v.b.).

Tekrar edelim; çalışma önerilerimizi üç ayrı başlık altında toplamamızın ana nedeni, anlatılmasında kolaylık sağlanabilmesi içindi. Pratik çalışmalarda hayatın böyle kabaca ayrılmış üç parçası olamaz. Bu yüzden bu çalışma önerilerini muhakkak tek bir pota içinde eritmeli, birinin diğeri ile organik bütünlüğünü gözden uzak tutmamalıyız.

Mahalli demokratik kitle örgütlerine sunduğumuz somut çalışma önerilerini şimdiye kadar bu sahada yapılan çalışmalardan elde edilen deneylerden yararlanarak mümkün olduğunca geniş tutmaya dikkat ettik. Nedeni ise temel çalışma sahası, kitle çalışmasının en belirgin yöntemlerini okuyucuya verebilmekti. Elbetteki bütün bu önerilerin ilk etapta gerçekleşmesi olanaksızdır. Bu zamanla olabilecek bir şeydir. Çalışma önerilerimizi bu kadar geniş tutmanın yanısıra, bunların pratiğe nasıl geçirileceği konusunda özel ayrıntılarına girmedik. Bunlar daha ziyade çalışmaya başlayan ve çalışma içindeki dernek yöneticisi ve üye arkadaşların tecrübe ve inisiyatifleri ile yürütecekleri, her yerde farklı yöntemleri içeren ayrıntılı teferruatlardır.

Yazımızın buraya kadar olan bölümünde mahalli demokratik kitle örgütleri hakkında somut çalışma önerileri getirdik. Şimdi yine mahalli demokratik kitle örgütleri ile ilintili başka bazı noktalara değinelim.

DİĞER SORUNLAR

Mahalli demokratik kitle örgütleri içinde, gençliği taşısalar, hatta üyelerinin tamamı gençlikten meydana gelse bile, gençlik örgütleri olarak ele alınmamalıdır. Çünki bu bize çalışmaların geniş kitlelere (yaşlı, genç) yöneltilmesinin gerekliliğini unutturacaktır. Bu anlayış ve görüşün çeşitli nedenlerle canlandırılmasına müsaade edilmemesi gerekir.

Bugünlerde aktüel olan ve tartışılan diğer bir önemli sorun da mahalli demokratik kitle örgütlerinin sosyalist örgütler karşısında alacakları tavrın ne olması gerektiğidir. Konunun önemi büyüktür. Ve çeşitli açılardan, belirli doğruların konulması ile meseleye yaklaşılması daha doğrudur. Bir kere dernekler sosyalist partilei değildir. Sosyalist partilerin yüklendikleri görevleri üstlenemezler. Bu konuda yapılacak herhangi bir aksi girişim doğrudan doğruya bizi anarşiye götürür. İkincisi mahalli demokratik kitle örgütleri sosyalist partilere emir, kumanda zinciri ile bağlı olmalarını istemekte, bu örgütlerin inisiyatiflerini kırmak açısından bizi bir takım hatalara sürükleyebilecektir. Üçüncüsü örgütsel bağımsızlık elbette kimse tarafından «sınıfların üstünde bir bağımsızlıktır» şeklinde yorumlanmıyacaktır. Mahalli demokratik kitle örgütü elbette işçi sınıfının yanında ve onun dünya görüşü ve doğru politikası doğrultusunda sürekli tavrını koymalıdır. Bu görev, örgütteki sosyalistlere düşer. Dördüncüsü bu örgütlerin sosyalist partilerle bir rekabet ve yarışma içine girmeleri yanlıştır. Bu yanlıştan örgütlenmenmede tam bir kaos ve anarşiyi beraberinde getirecektir. Bunun yanında örgütün çalışmalarını sekteye uğratmayacaksa çeşitli partilerin siyasi görüşlerinin dernek üyeleri arasında tartışılması gerekir. Sosyalist yayın organlarının satışına konan ambargo özünde sosyalizme konulan ambargo anlamına da gelebilir.

Görüldüğü gibi meseleye çeşitli açılardan yaklaşıldığında sorunun karmaşıklığı ve çözümünün güçlüğü ortadadır.

Ama yine de bütün bunlar, bütün bu tartışmalar (artniyet taşısalar bile) bize asla şunu unutturmamalıdır: Doğru bir örgütlenme üzerinde, kitleler özellikle onların sorunlarına yönelik, kitlelere birşeyler verirken aynı zamanda onlardan öğrenilecek çok şeyi almaya yönelik, doğru devrimci çizgide, enerjik ve kararlı bir çalışma ile yürüteceğimiz mücadele bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kavgamıza çok şey kazandıracaktır. Bu mücadelenin çabalarımızla daha da güçlenmesi elbetteki özünde işçi sınıfı ve emekçi halkımızı hakim sınıflar karşısında daha güçlü kılacaktır.

ANTi-DEMOKRATiK YASALARA RAĞMEN G.S.B. YURT ÇAPINDA ÖRGÜTLENiYOR.

Genç Sosyal Devrimciler Birliği, 1975 Ocak'ta «Genç Sosyalistler Birliği» adıyla kuruldu. Daha önce gazetemizde tüzüğün ilk şekli yayınlanmıştı. Hakim gerici güçlerin çeşitli yollarla yaptığı engellemeler sonunda GSB tüzüğü, kurulduktan 7 ay sonra yani 1975 Temmuz sonunda resmen kabul edildi.

GSB'nin örgütlenme çalışmaları, 12 Mart fazişmiyle değiştirilen ve anti-demokratik nitelikteki yeni dernekler kanununun sınırlamaları yüzünden büyük ölçüde sekteye uğramıştı. Ancak tüzüğün resmi kabulünden sonra, Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB), şubelerini, karşı devrimci güçlerin büyük baskılarına karşı mücadele ederek bir çok yerde örgütlendi. Diğer yandan, bu çalışmasını sürdürürken çeşitli «renk»teki «sol» gurupların (faşistlerden reformistlere kadar) yanlış görüşlerine karşı da amansız bir mücadele vermek zorunda kaldı. Özellikle, örgütlenme ve çalışma anlayışından yoksun olarak ne yapacağı, nasıl çalışacağı saptanmadan ve en önemlisi hngi doğrultuda çalışacağı saptanmadan kurulan derneklerin yarattığı bozukluğu gidermek için mücadele edildi. Çalışmaların yapıldığı yerlerde, doğru örgütlenme ilkeleri konularak, çeşitli tipteki örgütler arasındaki bağıntılar açıklığa kavuşturuldu. Bundan sonra da bizzat yürütülen çalışmalar ve gazetemiz vasıtasıyla, bu ilkelerin daha da açıklığa kavuşmasına çalışacağız.

GSB'nin örgütlenme çalışmaları, bir çok yerde sonuçlandı, diğer bir çok yerde ise hâlâ sürmektedir.

Aşağıda Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB)'nin resmen kabul edilen tüzüğünü yayınlıyoruz.

YENİ (GSB) ŞUBELERİ VE YÖNETİM KURULLARI

İSTANBUL MERKEZ ŞUBE

İlhan Özcan
Yasin Çağırankaya
Salih Sıtkı Erdat
Hüseyin Teker
İbrahim Ergün

İSTANBUL GAZİOSMANPAŞA ŞUBESİ

Ümit Şensoy
Aydın Şenesen
Mustafa Erdoğan
Muhteşem Özdamar
Mustafa Hayata

İSTANBUL MALTEPE ŞUBESİ

Oğuz Atabek
Karip Kavlak
Oğuz Tanındı
Mesut Esen
Mümtaz Küçükbümin

AYDIN ŞUBESİ

Müfit Maş
İbrahim İzmit
Feridun Yazıcı
Erdoğan Erasan
Celil Aksoy

İZMİR BERGAMA ŞUBESİ

İshak Tanır
Coşkun Boduroğlu
Ali İhsan Ülker
Fikret Atik
Hasan Özyıldırım

URFA ŞUBESİ

Mehmet Polat
Mustafa Uğur
Halil Şahin
Celal Yılmaz
Kemal Koçoğlu

İZMİT (KOCAELİ) ŞUBESİ

Ünal Çelik
Ferit Uğurlu
Müslüm Güler
Arif Agas
Haydar Eroğlu

İZMİR BORNOVA ŞUBESİ

Eşref Önder
Mümin Hasol
Mehmet Tuna
H. Asker Gürsel
Mehmet Aras

GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ DERNEĞİ TÜZÜĞÜ

Madde 1 : DERNEĞİN ADI: Genç sosyal devrimciler birligi derneğidir. Kısa adı G.S.D.B. dir.

a) Derneğin yeri: Dernek merkezi İstanbul'da olup, adresi Ahmet Şuayip Sok. No: 33/2 Laleli - İstanbul'dur.

b) Genel Merkez'in bulunduğu il sınırları içindeki adresi Merkez Yürütme Kurulu'nun kararı ile değiştirilebilir.

MADDE 2 : DERNEGİN AMACI: G.S.D.B'nin amacı Sosyalist görüşün gençlik içinde yayılmasına yardımcı olmak ve Sosyalist gençliğin derneğimizin çatısı altında örgütlenmesini sağlamaktır.

MADDE 3 : DERNEĞİN FAALİYETLERİ: Dernek söz konusu amacını gerçekleştirmek için:

a) Eğitim çalışmaları ve toplantılar düzenler.

b) Üyeleri arasında karşılıklı sevgi ve saygıyla pekişen bir dayanışma sağlar.

c) Amacına uygun olarak gençliği Sosyalizm yolunda eğitmek için kamu oyuna düşüncelerini yazılı ve sözlü olarak açıklar, yayınlar çıkarır.

d) Amacına uygun olarak çalışan diğer tüzel kişilerle demokratik bir dayanışma kurar ve geliştirir. G.S.D.B. Siyasi partilerden bağımsızdır.

e) Tiyatro, sinema, forklor gibi gösteri sanatları ve diğer güzel sanat dallarıyla spor, bilimsel konular ve genel kültür alanında yapacağı çalışmalarla gençliğin bilgi ve yetenek düzeyini yükseltmeye çalışır.

MADDE 4 : DERNEGİN KRUCULARI: ADI SOYADI, DOĞUN YERİ VE TARİHİ BABA ADI, MESLEĞİ, UYRUĞU, İKAMETGAHI

Baykal Gürsay, Kadirli, 1951, Nuri, Öğrenci, Y.C. Elmadağ Cad. 36/6 Şişli

Mehmet Yelkenci, Rize, 1950, Sabri, Öğrenci, T.C. Ömer Cemal Bey So. AK. apt. 2/8 Kadıköy.

Mustafa Satış, Urfa, 1948, Halil Öğrenci, T.C. Soganlık Cad. 93/1 Kartal.

İlhan Özcan, Çine, 1952, Hamit, Öğrenci T.C. Hak So. Feyzibey Apt. 14/1 Mecidiyeköy.

M. Ali Kutlu, Rize, 1953, Nuri, Öğrenci, T.C. Çağlayan vatan Cad. No: 58 Şişli.

N. Enver Demirer, İzmit, 1950, Nurettin, Öğrenci, T.C. Nevbahar Mah. Samipaşa So. 19/3 Aksaray.

Abdulselam Suvakçı, Elazığ, 1931, Abdurrahman, Öğrenci, T.C. Elazığ.

Orhan Doğançay, Kilis, 1950, Mehmet, Yük. Muh., T.C. Ahmet Şuayip Sok. 33/1 Laleli - İstanbul.

Baykal Gürsoy, Mehmet Yelkenci, Mustafa, Satış, Orhan Doğançay.

Mehmet Ali Kutlu, N. Enver Demirer, İlhan Özcan, Abdülselam Suşakçı.

MADDE 5: DERNEGE ÜYE OLMA ŞARTLARI:

a) Medeni haklarını kullanma ehliyetine haiz ve 18 yaşını bitiren.

b) Derneğin tüzüğünü kabul edip uygulayan,

c) Derneğe aylık asgari 5 TL. üye aidatını düzenli ödeyen gençler derneğe âye olabilir.

MADDE 6: ÜYELİĞE KABUL: Madde 5'teki şartları uygulayanlar, bir üyenin tavsiyesiyle ve şube veya M.Y.K.'nın salt çoğunluk kararıyla üyeliğe kabul edilirler.

ÜYELİKTEN ÇIKARILMA: Derneğin amaçları ve tüzüğüne aykırı hareket eden veya derneğe büyük zararlar verecek davranışlarda bulunanlar, Genel Onur Kurulu'nun salt çoğunluk kararıyla üyelikten çıkarılırlar. Bu şahıs yönetim kurulu üyesiyse karar oranı 2/3'tür. Hakkında karar verilen üye dört hafta içinde Genel Onur Kurulu'na itiraz edebilir. İtiraz yapılmadığı taktirde Genel Onur Kurulu'nun kararı kesindir.

MADDE 7: GENEL KURULUN TOPLANMA ZAMANI VE KURULUŞ ŞEKLİ: Derneğin en yüksek organı Genel kuruldur. İki yılda bir Temmuz ayında Olağan olarak toplanır. Genel Kurul'u şube kongrelerinden gelen her 20 Üye için bir delege ve ayrıca Genel Denetleme Kurul'u, Genel Onur Kurul'u üyeleri şube yönetim kurulu Başkanlarından ve Merkez Yürütme Kurul'u üyelerinden oluşur.

Genel kurul, MYK ve Genel Denetleme Kurul'unun gerekli gördüğü hallerde veya üyelerin 1/5 inin yazılı isteği üzerine olağan üstü toplanır.

MADDE 8: GENEL KUOULUN GİREVLERİ:

a) MYK, Genel Denetleme Kurulu'nun ve Genel Onur Kurulu'nun seçimi,

b) Dernek tüzüğünün değiştirilmesi,

c) MYK ve Genel Denetleme Kurulları'nın raporlarının görüşülmesi MYK'nın ibrası,

(Devamı 10.cu sayıda)

Gençliğin Örgütlenmesi Üzerine

lir. Alınmış kararların yerine getirilmesini denetlemek gerekmektedir.

Yukardan aşağıya, tabandaki bütün kişiler üzerinde bir denetim gereklidir. Bu kolay değildir, insanları buna alıştırmak, çok çalışma ve sabır gerektirir. İşin süresi dolmadan bir ya da iki gün önce, telefon ya da başka şekilde yapılanları denetlemelisiniz. Başarı sağlamak istiyorsanız, bu şekilde çalışmalısınız. Sizler, genç ve sağlıklısınız ve böyle bir makanizmayı yerleştirecek yeteneğe sahipsiniz. Siz de göreceksiniz ki, bu yoldan, çok daha iyi sonuçlar alacaksınız.

Üye ödentileri, sizin başlıca gelir kaynağınız olmalıdır. Ancak, ödentilerin toplanması işini sürekli işlemek, zamanında örgütlemek ve saptanmış aidatları zamanında ödemek gerekmektedir. Eğer ihmal varsa, insanları uyarmak için zamanında harekete geçilmeli ve ihraç en son tedbir olmalıdır. Genellikle bir üyenin ödentisini ödemediği iki ya da üç ay sonra fark edilir ve bu üye ihraç edilir. Bu, örgütün bu konuda gerekli eğitimi yapmadığını gösterir. Liderler ödentilerini ödemeyen bir üyeyi atmakta acele ediyorsa, o, bu üeyeye en kolay şekilde karşı çıkıyor demektir. Böyle bir lider olmak iyi değildir. Örgütte, bu işle uğraşmak üzere aktif bir sayman olmalıdır. Bu şahıs üyeleri zamanında uyarmalı. ödentilerin toplanmasını sağlamalıdır. Yoksa ihmal olur, bir iki ay aidat ödenmez borç büyür ve üye için bu eski ödentilerini ödemek gittikçe zorlaşır.

Üye ödentisinin düzenli ödenmesi, üyenin örgüte bağlılığının ilk göstergesidir. Sizin için para kaynağı olacak işlere girmemelisiniz. Bu işler, örgütünüzün karakterini zedeler. Geceler düzenlemek iyi bir yoldur ama bu iş ciddiye alınmalı ve iyi örgütlenmelidir. Böyle gecelerden elde edilecek para aidatlardan sonra ikinci derecede önemlidir. RMS'nin toplu parası olsun. Bu sorun, RMS'nin merkez komitesince ele alınmalıdır. Örgütünüz kendi kendini finanse etmelidir ve ancak en son kertede Partiden maddi yardım istemelidir.

2 — ÖRGÜTÜN YIĞINSAL NİTELİĞİ ÜZERİNE

RMS, nicelik olarak Partiden mutlaka daha güçlü olmalıdır. **Bir gencin RMS'ye girmemesi için aranacak koşul, onun dürüst ve inanmış olmasıdır. Yeterince yetişmemiş olabilir, ancak, RMS gençliğin yetişmesi için bir okul değil midir? Onu, RMS'nin dışında yetiştirmemelesiniz, olabildiğince, tüm eksikleriyle, aranıza almalısınız. Mesele, onun dürüst ve inanmış olması ve RMS'nin de onun gelişmesi için çalışmasıdır. Buna göre RMS'nin kapıları ardına dek açık olmalıdır.** Gençlik eylem içinde, halkımızın vatan cephesini, Partinin, RMS'nin önündeki görevleri yaparken eğitilir. **Fakat aynı zamanda, zararlı unsurların ve provakatörlerin aranıza alınmasını kesinlikle önlemelisiniz. RMS'de ajanlara yer yoktur.** Böylelerine karşı en büyük uyanıklık gösterilmelidir.

Yeni üyeler kazanmak için kullanacağınız ana yöntemlerden birisi de sendikalardaki çalışmalarınızı arttırmaktır. Oralarda, şimdi sahip olduğunuz en az yüzde ellisi kadar işçi genci üye yaparsınız. Genç insanların ne kadarının sendikalarda örgütlü olduğunu, ne kadarının RMS'de örgütlü olduğunu ve hangilerinin aktif olduğunu gözden geçirmelisiniz. Her sendikadaki işçi gençlerin neden RMS'de örgütlenmediklerini ve onların kimler olduklarını saptamalısınız. Sendikalardaki Remsistleriniz (RMS üyeleri Ç.N.) en yoğun bir biçimde sendikalardaki gençleri örgütlemek için çalışmalıdırlar.

Bir de kadınlar birliği ve bazı kadın dernekleri var. Bu konuda ne yapıyorsunuz? Bunların kaç tanesi RMS içinde örgütlenmiştir? Bunların hangileri aktiftir? Neden bir çok genç kız RMS içinde örgütlenmemiştir? Arkadaşlarımızın dikkati bunları RMS içinde örgütlemeye yönelmelidir. RMS, saflarına bu kız yığınlarını da katmalıdır. Onlar, gençlik hareketlerine çok şey katabilirler. Ayrıca, gençliğin bu kesimi genel ulusal bakış açısından da önemlidir.

Fiziksel kültürel yaklaşımınız çok yanlış. Kendinizi spor örgütlerinden tecrit ettiniz, sporu kendi kendinize örgütleyeceğinizi sandınız. Bu kesimdeki çalışmalarınızı yeni baştan örgütleyin ve kimlerin spor yaptığını, bunlardan hangilerinin niçin RMS üyesi olmadıklarını araştırın. Böylece sadece RMS'ye yeni üyeler kazanmakla kalmayacak aynı zamanda bu kitle örgütlerini istediğiniz gibi etkileyebileceksiniz.

Okullardaki çalışmalarınızda daha büyük engellerle karşılaşacaksınız. Yolunuz pek pürüzsüz olmayacak. Gençlik orada kendine bir taban yaratmaya çalışıyor. Bu durumda sizin karşı tedbirler almanız ve daha fazla gayret göstermeniz gerekiyor.

Muhalefet, bu dönemden, aydınlar arasında sallantılar yaratmak ve dolayısıyla okullar ve öğrenci gençlik içinde kök salmak için yararlanmak istiyor. Bu istek, doğaldır ki, öğrenci propagandistlere gereksinme gösterecektir, işte bu nedenle okullarda bir çok engellerle karşılaşacaksınız. Sofya, bildiğiniz gibi bize karşı bir hastalık yuvasıdır. Fakat siz, halk güçleri arasında tam bir güven kazanmalısınız. **Bazı genç insanlar, muhalefet belirli çevrelerde etkili olunca kenara çekilirler.** Bunu, gençlik içinde saygınlığınızı güçlendirmek için, özellikle okul gençliği içinde, vatan cephesi içinde, halk güçleri arasında, anlatmanız gerekir.

GEOGRİ DİMİTROV

LiCE'DE

sında olduğu gibi halka verilmeyip kâr amacıyla satılması konularında susmakta, meseleyi geçiştirmektedir. Böylece, Lice ve çevresinde yürütülen «ölü soyuculuğuna», ortak olunmaktadır.

Diyarbakır, Lice ve çevrelerinde meydana gelen deprem, deprem sonuçlarına, ölen ve yaralanan, evsiz-barksız kalan binlerce kişinin durumuna salt «deprem afeti» olarak bakmamak gerekir. Depremin sonuçlarında deprem sonrasında güdülen **sistemli ilgisizlikte**, bunların neticesi olarak meydana gelen ağır mal ve can kayıplarında temel sebep olarak, siyasi iktidarın şoven-gerici tavırlarının ve bunların etkisi olan davranışlarının bulunduğunu görmekteyiz. Deprem öncesi ve sonrasındaki olayları, burjuva siyasi iktidarlarının izledikleri tavırları, burjuva basını ne kadar saklarsa saklasın vermek zorunda olduğu çeşitli gerçekleri ve en önemlisi, Lice halkının ve demokratik kuruluşların verdikleri bilgileri gözden geçirdiğimizde; bu gerici, şoven, insanlık dışı politikayı net olarak görebilmekteyiz.

Bilindiği gibi Diyarbakır, Lice ve havalisi Türkiye'deki deprem kuşağı üzerindedir. Son zamanlara kadar Lice, birinci dereceden deprem kuşağı olarak kabul edilmekteydi, sonradan sanki gerçeği örtbas edebilirlermiş gibi, üçüncü dereceden deprem kuşağına indirdiler. Akıllarınca, Lice'de deprem tehlikesi olmadığını ispatlayacaklardı. Elbetteki asıl amaçları daha önce de çeşitli dağ kaymalarına (Lice dağ eteğindedir, sürekli heyelan tehlikesi mevcuttur), depremlere maruz kalmış Lice halkının yeni, daha güvenilir yerleşme taleplerini bastırmak, bunun için bürokratik dayanak hazırlamaktı. Ama yaptıkları sahtekârlığı en önce doğaya kabul ettiremediler. Şaşmaz kanunlarıyla tabiat, hakim sınıfların yalancılığını bir kere daha ortaya çıkardı.

Sürekli heyelan ve deprem tehlikesi altında olan Lice'nin durumu 1949 da resmi raporla tesbit edilmiş, halkın bu sürekli tehlikeden korunabilmeleri için yeniden yerleştirilmesi gereği kabul edilmiş ancak zamanın gerici-şoven iktidarı tarafından bu durum hasıraltı edilmişti. Aynı durum, 1962 de bir heyelan olayı vuku bulduğunda yeniden ortaya çıkmış; yine bir resmi rapor hazırlanmış. «Lice'nin aluvyondan meydana gelmiş... gevşek yapılı... deprem bakımından zayıf» bir arazi üzerinde olduğu söylenmiş, öneri olarak da yeniden yerleştirilmenin yapılması gerektiği belirtilmiştir. Ancak, bu işin tek çözümü olan yeniden yerleşim, yine tozlu dosyalarda bir teklif olarak kalakalmıştır.

Binlerce Lice'li emekçinin hayatları ile alâkalı olan bu «yeniden yerleşim» meselesi, sürekli olarak, siyasi iktidarlar tarafından unutturulmuştur. Bu son deprem, burjuvazinin bu konudaki ikiyüzlülüğünü iyice açığa çıkarmıştır. Deprem sonrası gazetelere demeç veren Lice Belediye Başkanı, «... daha 1966 yılında, dağlık yamaçta bulunan Lice'nin bir bölümünün sürekli heyelan tehlikesi nedeniyle düzlük araziye alınmasının planlandığını, ancak aradan geçen on yıla rağmen bu konuda tek bir işlem yapılmadığını belirtmiş, Lice'nin gerçek katili İmar ve İskân Bakanlığıdır.» demiştir.

Görüldüğü gibi depremin olabileceği ve getireceği sonuçlar bilinmesine rağmen siyasi iktidarların kürt emekçileri üzerinde yürüttükleri şoven politikanın sonucu olarak gerekli tedbirler alınmamış, binlerce emekçinin ölmesine sebep olunmuştur.

6 Eylül, saat 12.24 de meydana gelen deprem, Diyarbakır'da duyulur duyulmaz Töb-Der ve GSB üyeleri ve Diyarbakır'lı tüm devrimciler buldukları vasıtalarla yardıma koşmuşlar, kurtarma çalışmalarına girişmişlerdir.

Bir saat sonra Diyarbakır'dan toplum polisi gelmiş, ancak kurtarma çalışmalarına girmeyerek ölülerin ve yaralıların «güvenliğini» sağlama faaliyetiyle uğraşmıştır (!). Kurtarma faaliyetine neden katılmadıklarını soran devrimci gençlere, polisler, «bize böyle bir görev verilmedi» demişlerdir. Bu durum halkın derin nefretini çekmiştir, yer yer, halkla toplum polisleri arasında sert tartışmalar çıkmıştır.

Başta Diyarbakır valisi olmak üzere çeşitli ilgililerin söylediğinin aksine, askeri birlikler, deprem bölgesine ancak gece yarısı gelmişler ve ayrıca hemen kurtarma çalışmalarına girişmemişler sabahı beklemişlerdir. Böylece çok değerli saatler harcamış binlerce yaralının enkaz altında kalmasına, kurtulamamalarına sebep olmuşlardır.

Bizzat Diyarbakır Valisi bile «ilk gün geç kaldıklarını kabul» etmiştir. Ancak sebebini söylemedikleri veya söylemek istemedikleri bu «geç kalmanın» sonradan telafi edildiğini iddia etmişlerdir. Bu gerçeğe aykırı beyanı Lice Belediye Başkanı kendisi yalanlamıştır. Valinin 16 Eylül'daki demecinden (bkz. gazeteler) üç gün önce Belediye başkanı şöyle diyordu: «... Enkaz kaldırma çalışmaları oldukça yavaş sürdürülmektedir. Bu nedenle bir çok aile enkaz altında kalan ailelerinin kurtarılmaması sonucu perişan olmuştur. **Henüz enkazın yüzde onu dahi kaldırılamamıştır.»** (altını biz çizdik). Dikkat edilsin, bu demeç ayın 13'ünde yani diğer bir deyişle depremden tam bir hafta sonra verilmiştir. Depremden bir hafta sonra ve ancak yüzde onu kaldırılabilen enkazın altında kalan binlerce ölü ve yaralı... Bu gerici-şoven MC iktidarının yüzkarasıdır...

Yine, ayın 15'nde Belediye Başkanı «enkaz kaldırma ile ilgili hiçbir çalışma yapılmadığını... toprak altında binin üstünde ceset bulunduğunu, bu cesetlerin artık çürüyüp kokmaya başladığını» söylemiştir. (15 Eylül, Cumhuri yet). Bu, iktidar sözcülerinin bütün yalanlamalarına rağmen bir jenosid (katliam) dır. Temelinde şoven-gerici amaçların yattığını bilinçli bir katliam...

Siyasi iktidarın bu gerici tavrına bir de, burjuvazinin sınıf yapısı gereği olan kâr (ne olursa olsun, ölü soymak pahasına bile..), yine kâr, hırsı eklenince; geçmiş bazı depremlerde olduğu gibi kazazedeler için yollanan çadırların satılması, yollanan gıda konvoylarının kaybolması gibi iğrenç durumlarla karşılaştık. 1600 çadırın Bingöl'de satıldığı öğrenildi. Kızılay'ın gösteriş olsun diye Ankara'ya getirdiği 7 hastaya kanı parayla sattığını (14 eylül, Cumhuriyet) yine gazetelerden öğreniyoruz.

Bütün bu tavırlar siyasi iktidarın gerici-şoven-ırkçı siyasetinden kaynaklanmaktır. 12 Mart öncesi ve sonrasında Doğu'daki şoven komando baskıları, MC hükümeti ile birlikte yeniden hortlatılmıştır. Son olarak Siirt, Urfa, Maraş köylerinde emekçi halkımız üzerinde Kürt veya alevi oldukları için komando baskınları yapılmış, ve yine 12 Mart sıralarında olduğu gibi halkın çırılçıplak soyulmasına varan işkenceler uygulanmıştır.

Son olarak, şunu da söylemek isteriz ki; Doğu'daki şoven-ırkçı uygulamalara karşı çıkmayan var olan milli gerçeğe haykıranlara sosyal-faşist damgasını basan sahte demokrat B. Ecevit, Lice'deki sahte gözyaşlarıyla yalnızca kendisini aldatabilmektedir. Çünkü varolan, «bilinçli katliam» ve «ölü soyuculuğu» konusunda susmak CHP de MC iktidarının suçuna ortak olmaktadır.

Çıraklar Demokratik Hakları için Direnişe Geçti

Anka'da Yeni Sanayi Çarşısındaki Taşkıran Atölyesinde yaşları 20'yi geçmeyen 17 çırak, patronun kendilerini yasalara aykırı olarak çalıştırdığını, kendilerini sömürdüğünü söyleyerek direnişe geçmişlerdir.

Direnişe geçen çıraklar şu açıklamada bulunmuşlardır:

«Bizi atölyede hep çırak adıyla çalıştırıyorlar. Sigortamız yok. Ayağına demir düşer, makinadan parça sıçrar, kaza olur. Eğer küçük bir kabahatimiz olursa patron bizi cezalandırır. Hasta olamayız, her masrafımızı ilacımızı kendimiz karşılarız. Daha ağır olursa işten atar. Hiç garantimiz yok. 6 ayda bir mukavele yenileyip hep çırak kalmamızı ister. Halbuki, kalfaların yaptığı işi yapanlarımız var. Makinayı tezfahı biz çalıştırır, işin çoğunluğunu biz yaparız. Şimdi atölyede işler, biz direnince durdu. Milyon kazanıyor, bizim hakkımızı yiyor.»

Günde 12 saatten fazla çalıştırıldıklarını söyleyen çıraklar, direniş nedenlerini şöyle anlatmışlardır:

«Biz Taşkıran Atöleyesinde çalışan, 10-20 yaşları arasında olan 17 çırak arkadaşız. Yaşadığımız toplumda, patronlar nasıl ki babalarımızı, kardeşlerimizi, analarımızı alabildiğine sömürüyorsa aynı şekilde çok düşük ücret vererek bizi de sömürüyorlar. Bütün bunları çeşitli oyunlarla imlattıkları çıraklık mukavelelerine dayanarak yapıyorlar. Mukavele sayesinde patronlar bizleri sigorta ettirmiyorlar. Sanat öğreteceğim diyerek düşük ücretle de sanat öğretmekle alâkası olmayan hamallık yaptırıyyoran. Biz şunu açıkça biliyoruz artık. Bir tarafta patronlar, öbür yanda işçiler, bir yanda çalıştıranlar diğer yanda çalışanların bulunduğu toplumumuzda haklarımızı patrondan ancak, direnerek alabiliriz.»

Direnişteki çıraplar, istemlerini şu şekilde sıralamışlardır:

«Çıraklık muvakeleleri kaldırılmalıdır, sigorta hakkımız verilmelidir. Angarya, küfür ve dayak istemiyoruz. Dolmuş parasına yetmeyen ücretler artırılmalıdır.

Tüm işçiler ve bizler gerçek kurtuluşumuzun emekçiden yana halk iktidarının yönetime gelmesiyle gerçekleşeceğini biliyoruz. Bunun mücadelesini veriyoruz. Hakkımızı alıncaya kadar direneceğiz. Kararlı ve inançlıyız.»

sosyalist
GENÇLİK

İ.Ü. Edebiyat Fak. Matbaasında Grev

1.6.1975 tarihinde başlayan Toplu Sözleşme Görüşmeleri çıkmaza girmiştir. İşçi düşmanı faşist dekanın, götürülen tekliflerin hiç birini kabul etmemesi, sendikacılara karşı kasıtlı ve düşmanca tutumuna cevap olarak matbaa işçileri greve gitmiştir.

Dekan, Amerika'da Üniversitelerin, halka karşı silah olarak nasıl kullanılacağını, Kapitalist sömürü düzeninin devamı doğrultusunda eğitmenin yöntemlerini öğrenmekle meşgul.

25.8.1975 tarihinde Basın-İş üyesi 24 işçinin başlattıkları grev nedeniyle matbaadaki her türlü üretim durmuştur.

Grevdeki işçiler, gelecek her türlü baskıya boyun eğmeyeceklerdir. Haklarını alana dek sonuna kadar direnişlerini sürdüreceklerini ve grevin, kendileri için bir okul olduğunu söylemektedirler.

Yiğit Basın işçilerinin haklı direnişlerini sonuna kadar destekliyoruz.

Yılmaz Güney ve tüm tutuklular derhal serbest bırakılmalıdır

Ekonomik dar boğaza giren egemen güçler, işçi sınıfı ve emekçi halkımızı kendi kasıtlı burjuva demokrasi anlayışı içersinde de yönetemez duruma gelmektedir. Ekonomik çalkantı siyasal şalkantıyı da birlikte getirmiştir.

Tarihi knemini çoktan yitirmiş olan burjuva kurumları, emekçilerin sosyalizmi kavramalarıyla, siyasi önemini de yitirmek üzeredir. Bu yüzden, işçi sınıfı ve emekçi halkın temsilcilerine, dostlarına, her geçen gün yeni yeni baskılar ve zulümler uygulanmakta, devrimciler zindanlara atılmakta, kurşunlanmakta, öldürülmektedir... Bu yüzden, egemen çevreler, «YILMAZ GÜNEY DAVASI»nı sırf politik nedenlerle sürdürmektedirler. (Ki, bu durumu, ülkemiz koşullarında bir DREYFÜS DAVASINA benzetebiliriz)...

Provokasyona getirilerek bir ölüm olayına adı kaarıştırılan, emekçi halkın dostu YILMAZ GÜNEY, tüm deliller ve adli tıp raporları LEHİNDE olmasına rağmen hâlâ ZİNDANDA TUTULUYOR!.. Bununla da yetinilmeyerek, bir işçi toplantısına yolladığı mesaj bahane edilerek, 142.'den yeni bir dava daha açmışlardır. Burjuvazi, artık, kendi yasalarını da tanımamaktadır. BURJUVA HUKUKU İFLAS ETMİŞTİR!..

Burjuvazi sömürüsüne zemin hazırlamak için, halka kendi yoz sanat anlayışını benimsetmeye çalışır. Bizde de seks, gangster, avantür, polisiye konulu film, tiyatro, roman v.b. bu amaçla körükleniyor. Oysa, halk kendisine devrimci, sosyalist sanatı getirenleri hızla benimsiyor. Hırçınlaşan burjuvazi, KİTAP YASAKLIYOR, toplatıyor, YAKIYOR. Sansürle engelleyemediği film, tiyatroları zorbalıkla bastırırp, halkın kendi kültürüne sahip çıkmasını geçiktirmeye çalışıyor. Burjuvazi, tarihin akışını durduramıyor, DURDURAMIYACAKTIR da!..

Bugün hâlâ zindanda olmasına rağmen Antalya'da düzenlenen film festivalinde Yılmaz GÜNEY'in «Endişe, Arkadaş, Zavallılar» filmlerinin ilk üç sırayı alması, burjuvazinin yozlaşmış, kültür-sanat anlayışına indirilmiş son darbedir. Bu darbeyi vuran bizzat emekçi halkımızın direnişi ve giderek İKTİDARA YONELİK MÜCADELESİ'dir!... Yılmaz Güney'i yaratan, emekçi halkın sorunlarıdır. Ancak ona sahip çıkanlar O'nu yargılayabilir. BURJUVAZİNİN YILMAZ GÜNEY'İ VE TÜM DEVRİMCİLERİ YARGILAMAYA HAKKI YOKTUR!..

Yılmaz Güney'le birlikte, gerekçesiz olarak, ya da sudan nedenlerle tutuklu bulunan bazı PARTİ YÖNETİCİLERİ, devrimci İŞÇİ, ÖĞRETMEN ve ÖĞRENCİLER DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!..

Biz sosyalistlere, devrimcilere, yurtseverlere, demokratlara düşen görev: «ZİNDANLARDA TUTUKLU BULUNAN TÜM EMEKÇİ HALKIN DOSTLARININ SERBEST BIRAKILMASI YOLUNDA MÜCADELE ETMEKTİR!...»

GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ (GSB)
İzmir Merkez Şubesi

«TSİP İzmir örgütü, GSB İzmir Merkez Şb. Gümüşpala Kültür ve Dayanışma Der. Hatay Kültür ve Dayanışma Der., Yeşildere Kültür ve Dayanışma Der., MEYÖD Genel Merkezi, İzmir Sinema ve Kültür Der., TÜM TOR-İŞ Sendikası, İzmir DGDD, TÖB-DER, Eylem Oyuncuları Tiyatrosu, İzmir Eğitim Ens. Öğr. Der., Çağdaş Ozanlar topluluğu...»